

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Miroslava Makajeva a Mgr. Martiny Kotouček Mikoláškové v právní věci

žalobců: a) E. N.,
b) J. N.,
c) T. N.,
všichni bytem X,
všichni zastoupeni advokátem JUDr. Ivanem Hejlem,
se sídlem Vyšehradská 420/19, Praha,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje,**
se sídlem Zborovská 81/11, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 3. 2023, č. j. 037884/2023/KUSK,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobci se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhají zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 3. 2023, č. j. 037884/2023/KUSK (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo podle § 24 odst. 3 písm. a) bod. 2 zákona č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění), ve znění pozdějších předpisů, s odkazem na § 170 odst. 1 písm. a) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), ve spojení s § 4a odst. 1 zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, ve znění pozdějších předpisů

(dále jen „liniový zákon“), rozhodnuto o omezení vlastnického práva žalobců – spoluvlastníků k pozemku parc. č. X v k. ú. X (dále též jen „předmětný pozemek“; níže označené pozemky jsou ve stejném katastrálním území, soud proto bude uvádět pouze parcelní čísla) v rozsahu nově vymezeného práva odpovídajícího věcnému břemeni - služebnosti inženýrské sítě ve prospěch společnosti ČEZ Distribuce, a.s. (dále též jen „ČEZ“), váznoucímu na části pozemku podle geometrického plánu číslo 435-220/2020. O omezení vlastnického práva žalobců bylo rozhodnuto za účelem realizace záměru SO 410 Přeložka venkovního vedení 2 x 22 kV ČEZ, který je součástí objektové stavby veřejně prospěšné stavby dálnice D8 s názvem „D8 MÚK Zdiby, rozšíření Prosecké radiály, etapa 2, *direktní větev*“.

2. Žalobci považují napadené rozhodnutí za nezákonné, neboť existuje jiná možnost, jak docílit účelu vyvlastnění, a to uzavřením dvoustranné smlouvy, která by vyřešila požadavky vyvlastnítele ČEZ a ke které jsou žalobci dlouhodobě a konzistentně připraveni. V takovém případě nelze mezitímní rozhodnutí podle liniového zákona vůbec vydat. Extenzivní výklad vyvlastňovacího úřadu ohledně jeho pravomoci je nezákonný. Vyvlastňovací řízení se týká předmětného pozemku ve spoluvlastnictví žalobců, tedy téhož, ke kterému se vztahuje již dřívější rozhodnutí žalovaného o vyvlastnění ve prospěch společnosti CETIN a.s., které bylo zrušeno rozsudkem zdejšího soudu ze dne 8. 11. 2022, č. j. 55 A 67/2022-64. Žalobci odkázali na odůvodnění citovaného rozsudku, ve kterém soud formuloval postup při vyvlastnění. Žalovaný jej nevzal v úvahu a v napadeném rozhodnutí svou argumentaci rozšířil pouze o citace a odkazy na konstantní judikaturu, popř. nelogické a nepravdivé důvody. Pokud by žalobci v roce 2017 věděli při jednání a uzavření kupní smlouvy na oddělený pozemek parc. č. X, jaké další závazky mají následně degradovat jejich bonitní pozemek, neuzavřeli by kupní smlouvu, aniž by dosáhli dohody o vyřešení všech souvisejících zátěží/břemen. Žalovaný se opakovanou námitkou žalobců o jednání v rozporu s dobrými mravy nezabýval. Žalobci dlouhodobě deklarují svůj zájem na vyřešení situace. Cílem žalobců je podzemní uložení liniových vedení přes jejich pozemek a nikoliv snaha maximalizovat obvyklou cenu za přeložení nadzemního vedení. Žalobci zadali zpracování znaleckého posudku, ze kterého vyplývá řádový rozdíl mezi dopadem přeložky nadzemního a podzemního elektrického vedení na hodnotu předmětného pozemku. Znalecký posudek předložený vyvlastnítelem (společností ČEZ) je zcela nepoužitelný, neboť neocenuje předmětný pozemek v obvyklé ceně, i když je to možné, což samo o sobě zakládá další důvod nezákonnosti napadeného rozhodnutí, neboť vyvlastnitel nepředložil řádný posudek pro účely vyvlastňovacího řízení. V současné době Ředitelství silnic a dálnic (dále též jen „ŘSD“) nedisponuje pravomocným stavebním povolením k vlastní výstavbě komunikace – sjezdu z dálnice D8.
3. Žalobci navrhli, aby soud napadené rozhodnutí zrušil.
4. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že v projednávané věci se jedná o uskutečnění veřejně prospěšné stavby dálnice D8, a na předmětném pozemku je požadováno omezení vlastnického práva k pozemku za účelem zřízení věcného břemene. Účelem této veřejně prospěšné stavby je zvýšení bezpečnosti při odbočování a eliminace kongescí (dopravní zácpy) ve značně zatíženém směru D8 – I/9 směr Mělník. Stavba dálnice D8 je v liniovém zákoně výslovně zmíněna. Stavba je veřejně prospěšnou stavbou dopravní a technické infrastruktury, čímž je naplněn účel vyvlastnění stanovený zvláštním zákonem. Současně je dán i veřejný zájem na dosažení účelu vyvlastnění, neboť stavba je prioritním projektem státu v oblasti dopravní infrastruktury a veřejný zájem na realizaci takto společensky

významné stavby bezpochyby převažuje nad zachováním dosavadního práva vyvlastňovaných (žalobců). Vzhledem ke skutečnosti, že umístění stavby je v souladu s územně plánovací dokumentací a územními plány dotčených obcí a vyhovuje i obecným požadavkům na využívání území, je splněna podmínka vyvlastnění podle § 3 odst. 2 zákona o vyvlastnění. Žalovaný dodal, že nyní je již pozdě řešit umístění kabelu, protože pokud žalobci s jeho umístěním nad zemí nesouhlasili, měli to řešit v územním řízení, ve kterém k tomu měli dostatek právních prostředků. Žalovanému nepřísluší přezkoumávat pravomocné rozhodnutí, dle kterého bude elektrické vedení umístěno nad zemí, protože na rozdíl od stavebního úřadu pro dané posouzení nemá potřebné podklady a informace.

5. Žalobci v replice ze dne 3. 5. 2023 zopakovali, že pro stavbu nebylo vydáno stavební povolení. Pro vydání napadeného rozhodnutí neexistuje zákonný důvod, neboť hlavní účel institutu mezitímního vyvlastnění nebyl a ani nemůže být naplněn. Nejsou splněny podmínky předepsané zákonem pro vyvlastnění, jelikož žalobci jsou připraveni splnit potřeby vyvlastňovatele uzavřením dvoustranného právního úkonu.
6. Rozsudkem ze dne 1. 6. 2023, č. j. 41 A 27/2023-38, zdejší soud žalobě vyhověl a napadené rozhodnutí zrušil. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný kasační stížnost, které Nejvyšší správní soud vyhověl a rozsudkem ze dne 7. 9. 2023, č. j. 2 As 181/2023-57, zrušil rozsudek zdejšího soudu a vrátil mu věc k dalšímu řízení.
7. Při jednání konaném dne 14. 12. 2023 setrvali účastníci na svých procesních stanoviscích. Žalobci prostřednictvím svého zástupce popsali širší okolnosti celé věci, zejména poukázali na absenci koordinace jak mezi dotčenými subjekty (ČEZ, CETIN, Pudis, ŘSD), tak mezi jednotlivými odbory žalovaného. Rovněž poukázali na to, že v období mezi prosincem 2022 a říjnem 2023 došlo k výstavbě dálničního sjezdu, který je již v provozu a potřeba vyvlastnění předmětného pozemku zřejmě odpadla. Návrh na provedení důkazu vyjádřením odboru dopravy žalovaného, soud pro neúčelnost neprovedl, jelikož aktuální stav na místě (který chtěli žalobci tímto důkazem ozřejmit) není z níže uvedených důvodů pro posouzení věci relevantní).

Obsah správního spisu

8. Žalovaný obdržel dne 19. 5. 2022 žádost společnosti ČEZ (dále též jen „vyvlastnitel“) o vyvlastnění práva odpovídajícímu věcnému břemeni k části předmětného pozemku parc. č. X (orná půda) o celkové výměře 8 931 m² ve vlastnictví žalobců. Vyvlastnitel uvedl, že vyvlastnění je navrhováno za účelem uskutečnění stavby dálnice. Vyvlastnitel se konkrétně domáhal zřízení věcného břemene a provozování zařízení distribuční soustavy na předmětném pozemku. V žádosti též popsal, že žalobci coby vlastníci předmětného pozemku byli prvně osloveni dopisem ze dne 29. 11. 2021, na který navazovala komunikace s jejich právním zástupcem. Byla připravována smlouva o zřízení věcného břemene, avšak nedošlo ke shodě mezi vyvlastnitelem a vyvlastňovanými. Jelikož byl návrh ze strany vlastníků (žalobců) předmětného pozemku odmítnut, vyvlastniteli se nepodařilo uzavřít návrh smlouvy jako smlouvy o získání práv k předmětnému pozemku odpovídajících věcnému břemeni potřebnému pro uskutečnění účelu vyvlastnění.
9. Žalovaný uvědoměním ze dne 17. 8. 2022 oznámil všem známým účastníkům řízení zahájení vyvlastňovacího řízení s tím, že v řízení bude postupováno podle zákona o vyvlastnění a podle liniového zákona. Zároveň nařídil ústní jednání. Dle protokolu o ústním jednání ze dne 4. 10. 2022, č. j. 121779/2022/KUSK, byli na jednání přítomni právní zástupci vyvlastnitelů i žalobců. Vyvlastňovací úřad seznámil přítomné s podklady žádosti a

spisovým materiálem. Vyjádření přítomných bylo podáno dodatečně a písemně. Žalobci ve vyjádření ze dne 4. 10. 2022 namítli, že ŘSD jednalo během jednání o prodeji a rozdělení předmětného pozemku nepoctivě a v rozporu s dobrými mravy, neboť neinformovalo vyvlastňované o budoucí nutnosti přeložky telekomunikačního a energetického vedení na zbývající části pozemku. Ať již šlo o chybu či nepoctivý úmysl přimět nejprve žalobce k uzavření kupní smlouvy na část pozemku nutnou k výstavbě komunikace za reálnou cenu a následně je silovým jednáním donutit k uzavření dvou smluv o zřízení služebnosti, nemůže tento způsob jednání obstát ve vyvlastňovacím řízení a před soudem. Při osobních setkáních žalobců s vyvlastnitelem tento nejdříve přistoupil na návrh uložení přeložky energetického vedení do země, avšak ŘSD toto odmítlo. Dle žalobců tak ŘSD postupuje zcela neehospodárně a iracionálně z hlediska nárůstu investičních nákladů a vyvlastňovatel nemůže svobodně projevit svou vůli. Argumentaci vyvlastňovatele o nemožnosti kompromisního řešení kvůli nutnosti víceprací žalobci odmítli, neboť celá situace vznikla výhradně nepoctivým jednáním ŘSD. Znalecký posudek předložený vyvlastnitelem je zcela nepoužitelný, neboť nestanovil cenu obvyklou, ale zjištěnou k roku 2017. Z tohoto důvodu byli žalobci nuceni zpracovat vlastní posudek, který předložili vyvlastňovacímu úřadu dne 27. 9. 2022 (znalecký posudek ze dne 20. 9. 2022, č. 1726-09-2022, který určil obvyklou cenu věcného břemene ve výši 696 730 Kč).

10. Dne 15. 3. 2023 vydal žalovaný napadené rozhodnutí. V odůvodnění uvedl, že pro stavbu SO 410 – Přeložka venkovního vedení 2 x 22 kV ČEZ bylo vydáno územní rozhodnutí o umístění stavby Městským úřadem Klecany dne 12. 6. 2017, č. j. 4446/2017, které nabylo právní moci dne 18. 7. 2017, a rozhodnutí o změně umístění stavby Městským úřadem Klecany dne 7. 12. 2017, č. j. 9079/2017, které nabylo právní moci dne 11. 1. 2018. V souvislosti s realizací stavby vyvstala mj. potřeba realizace přeložky nadzemního elektrického vedení na předmětném pozemku. V odůvodnění se žalovaný vyjádřil k požadavku žalobců ohledně uložení vedení do země. Uvedl, že žalobci měli tuto námitku řešit v proběhlém územním řízení, kde k tomu měli dostatek právních prostředků. Vyvlastňovacímu úřadu nepřísluší přezkoumávat pravomocné územní rozhodnutí, ve kterém bylo rozhodnuto, že elektrické vedení bude umístěno nad zemí, protože na rozdíl od stavebního úřadu pro dané posouzení nemá potřebné podklady a informace.

Posouzení věci soudem

11. Soud nejprve ověřil, že žaloba byla podána včas (viz níže), osobami k tomu oprávněnými a že obsahuje všechny formální náležitosti na ni kladené, přičemž shledal, že se jedná o žalobu věcně projednatelnou.
12. Žalobci brojí proti napadenému rozhodnutí dle § 65 a násl. s. ř. s. Dle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu proti rozhodnutí podat ve lhůtě do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Dle § 2 odst. 2 liniového zákona se lhůty pro podání žalob k soudům k přezkoumání nebo nahrazení správních rozhodnutí vydaných v řízeních podle § 1 zkracují na polovinu. Žalobci tedy mohli podat žalobu proti napadenému rozhodnutí do jednoho měsíce od jeho doručení. Napadené rozhodnutí bylo žalobcům doručeno dne 17. 3. 2023. Žaloba doručená soudu dne 7. 4. 2023 je proto včasná.
13. V dalším kroku již soud přistoupil k přezkumu napadeného rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době

vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.). Při přezkumu napadeného rozhodnutí soud shledal, že žaloba není důvodná.

14. Úvodem soud předesílá, že ve věci rozhoduje již podruhé, jelikož jeho předchozí rozsudek byl Nejvyšším správním soudem zrušen. Podle § 110 odst. 4 s. ř. s. zruší-li Nejvyšší správní soud rozhodnutí krajského soudu a vrátí-li mu věc k dalšímu řízení, je krajský soud vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem ve zrušovacím rozhodnutí. Vzhledem k výše uvedenému je soud při posouzení žalobních námitek vázán závěry Nejvyššího správního soudu vyslovenými v rozsudku č. j. 2 As 181/2023-57.
15. Žalobci namítali, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť z jejich strany existuje jiná možnost jak docílit účelu vyvlastnění. Silové prolomení zásady nedotknutelnosti vlastnického práva využitím institutu vyvlastnění proto není v jejich případě na místě. Stejně tak žalobci namítali, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť se tímto žalovaný nezabýval. Žalovaný se také nezabýval námitkou žalobců ohledně dlouholetého jednání subjektů výstavby v rozporu s dobrými mravy. Žalobci též namítali, že znalecký posudek žalovaného není na věc použitelný, neboť neoceňuje pozemky v ceně obvyklé. I z tohoto důvodu je tak rozhodnutí nezákonné, neboť vyvlastnitel nepředložil řádný posudek pro účely vyvlastňovacího řízení.
16. Otázkou jiné možnosti, jak docílit účelu vyvlastnění (uzavřením vícestranné smlouvy spojené se změnou vedení inženýrských sítí vyvlastnitele), se zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 2 As 181/2023-57. V něm uvedl, že *„s ohledem na to, že v nyní projednávané věci nebyl vyvlastňovací úřad povinen zabývat se námitkou, že elektrické vedení mohlo být vedeno technologicky představitelným alternativním způsobem (kabelem uloženým v zemi namísto vedení nadzemního), nemohou být důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí krajským soudem ani další s tím související námitky žalobců, které krajský soud shledal nedostatečně vypořádanými“*. Nejvyšší správní soud rovněž uvedl, že *„námitku jednostranného závazku žalobců uzavřít smlouvu s vyvlastnitelem vypořádal stěžovatel velmi stručně, ale ještě dostatečně. Stěžovatel v napadeném rozhodnutí uvedl, že dohoda, jak ji navrhovali žalobci, by nebyla objektivně realizovatelná. Vzhledem k tomu, že žalobci se zavázali k uzavření smlouvy o zřízení služebnosti inženýrské sítě vedené pod zemí, což nebylo předmětem vyvlastňovacího řízení, a stěžovatel na to i v napadeném rozhodnutí upozornil, je zjevné, že „objektivní nerealizovatelnost“ měla spočívat v tom, že žalobci navrhovali uzavřít smlouvu o zřízení věcného břemene v jiné podobě a rozsahu, než jak byly předvídaný účelem vyvlastnění – realizací územním rozhodnutím individualizované (a v tomto ohledu i technicky definované – umístněním elektrického vedení nad zem) veřejně prospěšné liniové nadzemní stavby přeložky elektrického vedení. Nejvyšší správní soud tak předmětnou námitku nemá za nedostatečně vypořádanou“*. Jelikož soud je těmito závěry Nejvyššího správního soudu v souladu s § 110 odst. 4 s. ř. s. vázán, konstatuje, že žalovaný v této otázce postupoval v souladu se zákonem a námitky žalobců proto nejsou důvodné.
17. Pokud jde o námitku rozporu jednání vyvlastnitele s dobrými mravy, soud předesílá, že se žalovaný touto otázkou v napadeném rozhodnutí zabýval a uvedl, že není pravda, že by nebyli žalobci s předstihem informováni o nutnosti umístění přeložky elektrického vedení na jejich pozemku, a odkázal na komunikaci předcházející vyvlastňovacímu řízení. K věci samé pak soud uvádí, že ze správního spisu nevyplynuly žádné skutečnosti, které by svědčily o nemravném či nepoctivém jednání – nanejvýš lze uvažovat o ne zcela optimální koordinaci jednotlivých subjektů zainteresovaných na výstavbě – to však rozpor s dobrými mravy nezakládá. Pokud pak žalobci uvedli, že vyvlastnitel na jejich požadavek na podzemní vedení

původně přistoupil, soud konstatuje, že žalobci toto tvrzení ničím nepodložili (v průběhu správního řízení a ani v řízení před soudem), a soud je tak má za neprokázané.

18. Žalobci také namítli nepoužitelnost znaleckého posudku. Touto otázkou se rovněž zabýval Nejvyšší správní soud ve zrušujícím rozsudku č. j. 2 As 181/2023-57, v němž uvedl, že *„Námitku nepoužitelnosti znaleckého posudku předloženého vyvlastnitelem ve vyvlastňovacím řízení stěžovatel ve svém rozhodnutí skutku nevypořádal. Ne každá nevypořádaná námitka však musí nutně způsobovat nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu. Ve vyvlastňovacím řízení namítali žalobci věcnou nesprávnost znaleckého posudku, zejména zvolený postup stanovení ceny náhrady za omezení vlastnického práva. Krajský soud přitom v napadeném rozsudku sám uvedl, že věcná správnost znaleckého posudku není relevantní pro mezitímní rozhodnutí podle § 4a liniového zákona. V mezitímním rozhodnutí totiž náhrada za vyvlastnění není vůbec řešena. Krajský soud dále uvedl, že vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí by mohly mít pouze takové vady znaleckého posudku, pro které by jej vůbec nebylo možno považovat za splnění náležitosti podle § 5 odst. 2 písm. a), resp. § 18 odst. 3 písm. d) zákona o vyvlastnění. Žádnou takovou námitku však žalobci ve vyvlastňovacím řízení neučinili – jejich námitka spočívala čistě v tvrzení, že znalecký posudek určil výši stanovení náhrady za omezení vlastnického práva pomocí ceny zjištěné namísto ceny obvyklé. Jedná se tak o námitku, která se mýjí obsahem mezitímního rozhodnutí, kterým je zároveň vymezen rozsah přezkumu ve správním soudnictví. Nejvyšší správní soud tak neshledal, že by nevypořádání této námitky bylo vadou, která by svou intenzitou dosahovala míry mající za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí“.* Jelikož soud je těmito závěry Nejvyššího správního soudu v souladu s § 110 odst. 4 s. ř. s. vázán, konstatuje, že žalovaný při vypořádání této otázky nijak nepochybil a žalobní námitka proto není důvodná.
19. Při jednání před soudem žalobci namítli, že v období mezi prosincem 2022 a říjnem 2023 došlo k výstavbě dálničního sjezdu, který je již v provozu, potřeba vyvlastnění předmětného pozemku zřejmě odpadla. Ani této námitce soud nepřisvědčil. Především je třeba uvést, že žalobci toto tvrzení uplatnili až při jednání před soudem, tedy po lhůtě stanovené v § 71 odst. 2 s. ř. s. Jedná se tedy o žalobní bod nepřipustný. V rozsahu, ve kterém tento nově uplatněný žalobní bod směřuje proti stavu, který nastal až po vydání napadeného rozhodnutí, by k němu navíc nebylo možné přihlédnout s ohledem na § 75 odst. 1 s. ř. s. V této souvislosti soud doplňuje, že nijak nepředjímá posouzení otázky, zda (a případně jakou cestou) je ve správním řízení možné dosáhnout odklizení rozhodnutí o vyvlastnění, pakliže odpadne jeho účel, nebo pakliže je tento účel realizován bez využití dotčených pozemků. Tato otázka jistě může být předmětem dalšího dialogu mezi účastníky, nachází se však mimo rámec tohoto soudního řízení.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

20. S ohledem na výše uvedené závěry dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
21. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobci nebyli ve věci úspěšní, a nemají tedy právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě jednoho týdne ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 14. prosince 2023

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu